

di: ne lege vſa quid indignū ⁊ iniuſtū proferatis: nec de deo quicquid niſi verū dicatis. Et ſequit: Jeſus Marie fili⁹ dei nūcius ſuūq; ſpūs ⁊ verbū Marie celit⁹ miſſum extitit. Et. lxiij. ca. Inducit deū loquētē de Jeſu ⁊ dicētem: Ille vero nō fuit niſi vir tātū: cui multā bonitatē cōtulimur. Et. xiiij. ca. Inducit deū loquētē ad Jeſum: ⁊ dicētem: O Jeſu Marie fili/tu pſuades hominib⁹ vt dei loco te matremq; tuā duos dōs habeāt ⁊ venerent? Rſudit Jeſus: Nolit deus vt ego qd p̄ter verū dicaz. Et ſi ego protuli tu noſti: q; tu oīm ſecreta cordiū noſcēs mei cordis archanū penetras. Ego vō nequaquē tui. Tu ſcis itaq; me nil hominib⁹ niſi mādata tua dixiſſe: ſcilic; q; te deū meū atq; ſuū inuocēt ⁊ adorēt. Quoz q̄diu tibi placuit teſtis affui. Nunc aut tu qui es teſtis oīm: poſt q̄ ab illis ad te me ſublimati: eoz cognitor exiſtes. Et. xx. ca. in q̄r: Chriſtianos vero dicētes Jeſum eſſe filiū dei nugis aſſimulātur: confundat deus qui etiā ſuos ſacerdotes atq; p̄tūces Jeſumq; Marie filiū ſibi dños loco dei ſummētes venerant: cū ipſis p̄ceptū ſit nō niſi deū vnū adorare. Et in eodē ca. Nulla fides eſt increduloz: ſed error maximus. Haſ itaq; vt vidisti xpi blaſphemias diabolicus vir ille ⁊ plures ſuo libro inferuit. Haſ quotidie lego: nec me viſ irāſci. Non viſ me a ſe exprobandū moueri. Indignaris q; bene operor: q; tu forte nō bene operari intēdis. Sed hec mecum penſa: conuertere ad bonū. Accingere gladio et vna pcedam⁹ ad bellū: qm̄ pro victoria coronas promeremur eternas.

(Ca. xij.)

De impedimētis retrahētib⁹ nos a martyrio

Quam iam multa diabolus adinuenerit: q; charitatem noſtrā aliquādo tepefaciūt: et martyrii deſideriū paulatim a nobis repellunt: que ſint illa p̄ ordinē enarrabimus: vt his abiectis ducē ⁊ dñm nrm Jeſum xpm ſequētes: velut expediti milites nihil aliud q; crucis arma feram⁹. Fortis ⁊ callid⁹ eſt hoſ noster: qui cū nos alijs onerib⁹ q; veris armis defari-

gatos inspicit: tãq̃ leo rugiẽs aliquẽ deuorare q̃rẽs circu-
it: z tũc maxie oppugnamur: cum nos oppugnari nescim⁹.
Sedet in insidijs cũ diuitib⁹: in occultis vt inficiat inocẽ-
tes. **O**culi eius in pauperem respiciũt. **I**nsidiatur in ab-
scondito quasi leo in spelunca sua: vt rapiat pauperẽ. **E**t
frondose arboris tecti ymbaculo molles somnos (vt ait
Hierony. **H**ierony) futura preda subim⁹. **I**nde a sequela **J**esu xpi
z tanti opis merito nos impedit mundi amor: ligatos: stri-
ctosq; tenent diuitie: psequitur luxuria. **I**nde venit me⁹
vult mihi deus esse p xpo. **E**t sic insequitur nos callidis-
sim⁹ hostis mōstrũ: horrẽdũ: ingẽs: cui quot sũt co: pore
plume: tot vigiles oculi subtermirabile dictu. **E**t vt alibi
Virgilius. nobilis poeta ait: **T**u potes vnanimos armare in plia fra-
tres: Atq; odijẽ vsare domos: tu verbera tectis. **F**unere
asq; iſerre faces: tibi nomia millemille nocẽdi artes. **I**bo
Cyprianus. **C**yprianus libello de zelo z liuore inq̃t: **C**ircuit ille nos
singulos z tanq̃ hostis clausos obsidẽs muros explorat:
z temptat an sit pars aliqua mẽbroz minus stabilis: z mi-
nus sita: cuius aditu ad interiora penetret. **O**ffert oculis
formas illecebras z faciles voluptates: vt visu destruat
castitatẽ. **A**ures p canorã musicã tẽptat: vt soni dulcioris
auditu soluat z molliat xpianũ vigorẽ. **L**inguã conuicio
puocat. **M**anus iniurijs laceſcẽtib⁹ ad petulantia cor-
dis instigat. **E**t fraudatorẽ faciat: lucra opponit iniusta.
Et animã pecunia capiat: ostẽdit pnitiosa cõpẽdia. **H**o-
nores terrenos pmittit: vt celestes adimat. **O**stẽtat fal-
sa vt vera surripiat. **E**t cũ latent nõ põt fallere: exerte at-
q; apte minat: tẽrozẽ turbide pſecutiõis intẽtans. **A**d de-
bellãdos seruos dei inquietus sp: z sp infestus. **I**n pace
subdolos: in pſecutiõẽ violẽtus. **O**brẽ fratres dilectis-
simi cõtra omnes diaboli: vel fallaces insidias: vel aptas
minas stare debet instructus animus: z armatus tã para-
tus semp ad repugnandũ: q̃ semp patus inimicus ad im-
pugnandũ. **H**ec ille. **H**os ergo q̃ xpi discipuli esse volu-
mus: quare sic miserabilẽ seduci patimur? **C**ur ad marty-

rium hoc necessario tpe: p nomis christi gloria velle acce-
dere iactamur: et timido animo p̄gimus: **C**ur p̄fectā hāc
charitatem inanibus verbis pollicemur: et a mundi illece-
bris et diuitijs strictis vinculis nos alligari et detineri p̄-
mittim⁹: **P**erfectus em̄ christi seru⁹ (vt ait Hieronym⁹)
si aliquid p̄ter x̄pm̄ habet p̄fectus nō est. **C**ur ergo si p̄se-
cti nō sumus deo p̄fectos fore sumus ante mentiti? **D**e-
s autem qui mentitur occidit animam. **I**gitur vt concludā
si perfecti sumus cur mundi voluptates et bona conside-
ram⁹ paterna? **S**i non perfecti: cur inanibus verbis dñm
fefellimus: qui quoridie clamat et dicit: **S**i quis vult ve-
nire post me abneget semetip̄m et tollat crucem suā et se-
quatur me: et nos diuicijs onusti arbitramur x̄pm̄ sequi?
Audiamus **J**ohannem qui nos et hortat⁹: et spirituali vo-
ce cōtestās ait: **N**olite diligere mundū: neq; ea que in
mundo sunt. **S**i quis dilexerit mundum non est charitas
patris in illo: quoniam omne quod in mūdo est concupi-
scentia carnis est: et concupiscentia oculorū et ambitio se-
culi: que non est a patre: sed ex concupiscentia seculi: et
mundus transibit et concupiscentia eius. **Q**ui autem se-
cerit voluntatem dei manebit in eternū: quomodo et de-
us manet in eternum. **H**ec **J**ohānes in prima epla. **I**deo
ait **H**ieronymus: **I**d enī quod in presenti seculo est: mo-
mentaneum est ac leue. **E**t subdit. **R**espuantur ergo ho-
nores: despiciantur diuine: ipsa quoq; vita nostra marty-
rij amore contemnatur. **E**t **C**yprian⁹ libello de lapsis pul-
cherrime ait: **D**ecepit mltos patrimonij sui amor cec⁹: nō
ad recedendū parati aut expediti esse potuefr: q̄s facul-
tates sue velut cōpodes ligauēfr. **A**lla fuefr a remanēti-
bus vīcula: ille cathene quib⁹ virtus retardata ē: et fides
pressa: et mens vincta: et anima preclusa: vt serpenti ter-
ram fm̄ sententiam dei deuoranti preda et cib⁹ fierent: q̄
trestrib⁹ ihererēt. **U**n̄ dñs: **S**i vis p̄fect⁹ eē: vade et v̄de
oīa q̄ hēs et da paupib⁹: et seq̄re me. **S**i h̄ diuites facerēt p̄
diuitias nō p̄irēt: eēt in celo cor: aīus et sēs: si thesaur⁹ eēt

Johannes.

Hierony.

Cyprianus.

in celo. **N**ec vinci a seculo posset: q̄ vñ viceret in seculo nō haberet: sequeret dñm solus: et liber: vt ap̄lus et s̄b aposto-
lis multi: sequi aut̄ xpm̄ quomodo possunt: qui patrimo-
nij vinculo detinent. **N**ut quō petūt celū et ad sublimia et
alta cōscēdūt: qui terrenis cupiditatib⁹ grauant: **P**ossi-
dere se credūt qui potius possident. **M**ensus sui serui: nec
pecūie sue dñi: sed magis pecunie sue mācipati. **H**ec ille.
Non ergo ab hoc factō ope vt nec ab alijs: si illud hoc ne-
cessario tpe p̄sequi optamus: diuitie: aut t̄palia queq̄ li-
gatos nos teneāt. **E**t vt te exemplo meo cōmoueat: audi
que loquar: **E**go cū hic **C**ōstantinopoli lris grecis inten-
derē: et audierim a viro clarissimo fratre **J**ohanne de ras-
gusio ex fratrib⁹ p̄dicatoꝝ (qui p̄ ecclie latinoꝝ et grecoꝝ
vnione/ a basilicēsi p̄cilio legatus huc aduenerat: et me vt
dulcissimus pater fouebat et amabat) q̄ venalē paruo p̄-
cio infiniti valoris margaritā: tres sancti francisci venera-
biles et veri fratres secū portauerant: frat̄ scilicet **P**etr⁹
de Bethonto: frater **A**ngel⁹ de **C**stulo italice. **E**t frater
Petrus alemann⁹ de **M**agūtia qui huc alibi accessuri ve-
nerat illā emere p̄posse decreui. **C**lenditis ergo alijs om̄i-
bus: et deficiēte aliquali pecuniola: ne etiaz libros grecos
quos et admirabiles et magno labore mihi cōparauerā v̄-
dere coactus essem: margaritā hanc p̄ciosissimā relinque-
re itēdebā. **S**ed iuuāte dño valui om̄ia v̄dere: quo p̄cio
thezaurū illū infinitū subarraui: et plene possidere in pro-
ximo spero. **N**am licet solū p̄me tōsure secularis clericus
sim: nec spiritali vita exercit⁹: fidem tñ in xpo teneo certā
antiquoꝝ martyꝝ exēplis edoct⁹: q̄ discrete sperantē in
se dñs minime derelinquet. **I**nstat et iterū contra nos de-
mon penaz et tormētoꝝ horrore: teneritudinē corp̄is ostē-
dens et mēbroꝝ: vt vix puncturā acus sine magno dolore
sufferre possim⁹. **A**ddēs meli⁹ certe id esse: si ab hac nūc
nos retraham⁹ cōfessione dum licet: q̄ tunc penis deuicti
xpm̄ negare cogamur. **S**ed hāc demonis astutiā rememo-
ratione eoꝝ que supra scripsim⁹ vincim⁹: et q̄ ne quis tor-

menta etiā parua sine xpi adiutorio sufferre posset: nō ro-
bustissim⁹ quisq; vt supra nobis declarauit **Lactāti⁹**: et tū
maxima queq; tormenta pueri et muliercule inspirata pa-
tiētia taciti vicerūt: vt toto se corpe dilacerari et vri suffe-
rentes: nec gemitū emittebāt. Nam de **Felicitate** quadā
africana legit: que cū grauida esset et vna cū **Renouato**
fratre suo et **Saturnino** et **Perpetua** genere nobilissima
p xpi nois p̄fessioe carceri māciparet: illāq; part⁹ dolores
inuaderēt. Et ad eā ex custodib⁹ vn⁹ dixerit: **Quid facies**
femina cū corā prefecto crudelissimis cruciaberis tormē-
tis: qm̄ nūc naturali dolore sic impatiēter grauaris? **Re-**
spōdit: hic ego pro me patior: ibi xps ipse pro me patiet̄.
Quare vt multoz sic hui⁹ sacte mulieris exēplo edoceri
possum⁹: q̄ que nre virtutis esse nō possunt: deo relinque-
da sunt: nobis fides solū cū charitate querēda: qd̄ si p̄fē-
cerim⁹: educet ipse nos de laqueo venātū et de om̄i xbo
aspero. Nam dic frater q̄s delicatior **Agnete** aut **Blan-**
dina de qua in sequētib⁹ enarrabim⁹: **Quis** tenerior **Ka-**
therina? **Quis** mollior et pulchrior **Pantaleone**: **Christi-**
na: **Clito**: **Pangrati**: **Adriano** et alijs innumerabilib⁹: q̄
adiutorio xpi maxima vicerūt tormēta: dicente p̄pheta:
Si ambulauero in medio vmbre mortis: nō timebo mala:
qm̄ tu mecū es dñe. **Ampli⁹** cōtra nos instat et risibili⁹ de-
mon: et ante oculos nros pudorē et irrisiones pponit: que
ex hac sctā p̄fessione a mūdi hui⁹ hominib⁹ nobis pueni-
re possunt. **Qd̄** nos faciliter paruipēdere possum⁹: si q̄-
tas derisiones et ptumelias pro nra redēptioe xpus susce-
perit inspiciam⁹: et nos seruos nō arrogāter dño nro p̄po-
ni velim⁹. Nam vt ait **Gregori⁹**: **Si** xpi passio ad memo-
riam reuocet̄: nihil adeo durū q̄ nō equo animo tolleret̄.
Illusus etenim ille et xbis et operib⁹ turpiter fuit. Nam vt
scripsit **Lucas** cū diceret: **Non** est mortua puella: s̄ dor-
mit: deridebāt eū. Et cū de auaritia reprehēdisset phari-
seos: **Facite** vobis amicos de māmōna. **Audiētes** phari-
sei qui erāt auari deridebāt eū. Et vt scribit **Johānes** di-

Lactātius.

Felicitas.
Renouatus
Saturnin⁹.
Perpetua.

Agnes. **Blā-**
dina. **Cathe-**
rina. **Pan-**
tale. **Chri-**
stina. **Clitus.**
Pangrati⁹
Adrianus.

Gregorius.

Lucas.

gerunt illi: **N**onne benedicimus nos: quia samaritanus es
et demonium habes. **Q**uid de illo dicemus ut scribit **L**ucas:
et ipso predicante repleti sunt omnes in synagoga eorum
ira: et eijciētes eum extra ciuitatem voluerunt precipitare de
supercilio montis. **E**t iterum ad lapidandum ipsum lapides sustu-
lerunt. **R**ogitemus etiam delicati milites: qualiter dux nos-
ter in domo **C**ayphe pontificis fuerit delusus. **N**am qui illu-
debat ei dicebant: **P**rophetiza nobis qui te percussit. **S**i
similiter in pretorio pilati genuflexi ante eum illudebant ei
dicentes: **A**ue rex iudeorum. **E**t missus ad herodem spreuit illum
herodes cum toto exercitu suo. **Q**uid derisionis parui cor-
de timere poterimus: si recordari velimus: quod fuit spinis
cordatus: et arundo loco sceptri posita in manu eius: spues-
bantque in faciem illius: et nunc veste purpurea: nunc alba ves-
titus erat. **Q**uid de eo quod ulterius scribit **L**ucas dicere
poterimus: quod cum esset in patibulo crucis illudebant ei mi-
lites dicentes: **A**lios saluos fecit seipsum aut saluum facere
non potest. **E**t pretereuntes blasphemabant eum: mouentes
capita sua. **A**t nos insensati nec verbum minimum: pro illius
nomine gloria et nostra salute sufferre possumus. **T**imemus insu-
per delicati nimium detractioes et murmuraciones valde:
non nostram considerantes ingloriam: sed veluti ibelles dor-
miendo et ludendo in illius regnum posse intrare putamus.
Nolumus intelligere **P**aulum dicentem: quod pro multis tribula-
tiones oportet nos introire in regnum celorum. **N**olumus
corde suscipere que christo domino nostro occulte iudei int se lo-
quendo et nequiter iudicando: et inter alios palam mani-
feste detraxerunt. **D**ixit namque phariseus intra se cum quo
comedebat christus: **H**ic si esset propheta sciret utique qualis
esset que illum tangit: quoniam peccatrix est. **D**icebant simi-
liter et discipulis suis pharisei: **Q**uare cum publicanis et pec-
catoribus manducat et bibit magister vester? **A**lij dicebant:
In beelzebub principe demoniorum eijcit demonia. **E**t alij: non
est hic homo qui sabbatum non custodit: et scimus quod hic homo peccator
est. **E**t alij eum habere demonium asserabant. **C**ontradicebant et

illi dicentes: **Tu** de teipso testimonium perhibes: testimo-
nium tuum non est verum. **Et** in eodem **Johannis** euan-
gelio. **Quinquaginta** annos nondum habes et abraam vi-
disti: **Dicebant** et illum malefactorē et populi seductorez
cū dicerent: **Dñe** recordari sumus q̄ seductor ille. **Infi-**
tas pene detractiones de dño nro ex euāgelio quis elice-
re potest: et nos paucas timemus. **Uiles** eteniz homines
huiusmodi detractores sunt: qui cum suis operibus pla-
cere non possunt: increpatione aliorum placere volunt: ac
alterius vituperatione se laudari putant. **Quare** et a sapi-
ente parui pendenda sunt. **Itz** vt **Hieronymus** scripsit ad
furiam: fieri quid non potest vt absq̄ morſu hominū vite
huius curricula quis p̄transseat: malozūq̄ sollatiū est bo-
nos carpere: dum peccantiū multitudine putant culpam
minui peccatorū. **Sed** recordemur q̄ scriptū est: **Omnis**
detractor eradicabitur de ceru sanctorz. **Instat** et fortius
contra nos demon: timorē mortis nob̄ incutiēs: vt nō so-
lum arduū hoc opus nos ipsi aggredere audeam⁹: sed fer-
uentes ad hoc alios proposse aliū de phibere conamur.
Rec tunc **Hieronymi** recordamur dicentis: **In** transitū
suo non se cogitet xp̄ianū qui p̄ xp̄o mori nō inuenit p̄-
paratū. **Et** idē: **Si** xp̄s p̄ nob̄ posuit animā suā: sic et nos
si opus est: p̄ veritate q̄ ipse de⁹ est debem⁹ animā pone-
re. **Et** ideo exhortās nos dñs ad mortē p̄ illius nomie (si
opus sit) sustinēdam ait: **Qui** amat animā suā p̄det eā: et
qui mihi ministrat sequatur: hoc est: me imitet vt decla-
rat **Augustinus**. **Unde** et ipse ait: **Si** cupis vitā tenere cū
xp̄o: noli mortē timere p̄ xp̄o. **Et** **Cyprianus** libro de mor-
talitate dixit: **Mori** plane timeat ille: q̄ ex aqua et spiritu
nō renat⁹ gehēne ignib⁹ mancipat⁹: mori timeat q̄ nō xp̄i
cruce et passiōe cēset. **Et** s̄ dicit: **Mortalitas** ista iudis et gē-
tib⁹ et xp̄i hostib⁹ pestis ē: si fuis excessus salutaris ē: h̄ il-
le. **Quis** igit̄ nō p̄gre p̄stitit⁹ p̄peret in patriā ingredi:
Quis nō ad suos nauigare festinās: vētū p̄sperū: cupid⁹
optet: vt velocit̄ caros liceat āplecti: **P̄ria** nra paradisus
est. **Sum⁹** enī in h̄ mūdo tāq̄ hospites et p̄grini. **Magis**

Hierony.

Augustin⁹.
Cyprianus.

Cyprianus.

illic nos caroz numerus expectat parentū: fratruū: filio-
rum amicozū: frequēs nos illic ⁊ copiosa turba desiderat
Quid ergo nō properamus ⁊ currimus: vt patriā nostraz
videre vt nobis charissimos salutare possim⁹? **Q**uia illis
⁊ nobis in ꝓmune leticia erit? **S**im⁹ ergo dilectissimi mē-
te integra: fide firma: virtute robusta: ad omnē dei volū-
tatem parati: pauore mortis excluso: immortalitatē que se-
quitur cogitemus: audiamusq; **C**yprianum mirabiliter
ad hoc nos exhortantē ac pulcherrime dicentē: **E**ius est
etenim mortē timere: q̄ ad christū nolit ire. **E**i⁹ est ad chri-
stū nolle ire: qui se nō credit cum christo incipere regna-
re. **S**criptū est iustum fide viuere. **S**i iust⁹ es ⁊ fide viuus:
Si vere in domo credis: cur nō cū christo dño futurus: et
de dñi pollicitatiōe securus? **L**eterū: quid aliud in mun-
do q̄ pugna aduersus diaboluz quotidie geritur? q̄ ad-
uersum iacula eius ⁊ tela: confictatiōibus assiduis dimi-
catur? **C**um auaritia nobis: cū impudicitia: cū ambitioe
congressio est: cū carnalibus vicijs: cum illecebris secula-
ribus assidua ⁊ molesta luctatio est obsessa mens homi-
nis ⁊ vndiq; diaboli infestatiōe vallata. **E**t occurrit in
singulis: vix resistit. **S**i auaricia prostrata est: exurgit libi-
do: si libido compressa est: succedit ambitio: si ambitio cō-
tempta est ira exasperat: superbia inflat: vinolētia immu-
mutat: inuidia cōcordiā rumpit: amicitia zelus ascindit.
Logeris maledicere q̄ diuina lex prohibet: compelleris
iurare quod non licet. **T**ot persecutiones animus quoti-
die patitur: tot periculis pectus vrgetur. **E**t delectat hic
inē diaboli gladios stare. **Q**uis nō tristitia carere optat?
Quis non ad leticiam venire festinet? **U**nde dominus:
iterum videbo vos ⁊ gaudebit cor vestrum: ⁊ gaudiū ve-
struz non tolletur a vobis. **C**ū ergo christū videre gaude-
re sit: nec possit eē gaudiū nrm nisi quis viderit xpm: que
cecitas animi? que ve dementia amare pressuras et pu-
gnas ⁊ lachrymas mōi: ⁊ nō festinare poti⁹ ad gaudiū qd
nūq; possit auferri? **H**oc aut fratres dilectissimi iō sit qz

fides deest: quia nemo credit vera esse que pmittit dñs
qui verax est: cuius sermo credentib⁹ eternus ⁊ firm⁹. **S**i
tibi vir grauis ⁊ laudabilis aliqd polliceret: haberes pol
licenti fidem: nec te falli aut decipi ab eo crederes: quem
scire in s̄monibus ⁊ in actibus suis scires: deus tecū loq̄
rur: ⁊ tu mente incredula p̄fidus fluctuas: de⁹ de hoc mū
do recedenti tibi imortalitatē atq; eternitatē pollicet: et
dubitas. **H**oc est dñm omnino nō nosse: hoc est xpm cre
dentiū ⁊ magistrū: peccato incredulitatis offēdere. **H**ec
sic **Cyprian⁹** vt vidimus mirabilē explicuit: nec pprio
ra ab alio excogitari posse credim⁹: vt ea de illo re vīda
mus: que supra verbis expressit **Lactātius**. **I**lli⁹ ergo di
eta opibus impleamus. **M**ortē p̄ laude dei ⁊ p̄imi chari
tate causa instāte subire nō dubitem⁹: q̄ velimus nolim⁹
abesse lōgius nō pōt. **N**ā vt ait **Hieronym⁹** ad **Eliodor⁹** **H**ierony.
de excessu: **S**i nō gentos vite excederemus annos: vt an
te diluuiū humanū viuebat genus ⁊ **Bathuselem** nobis
tēpora donarent: tamē nihil esset p̄terita longitudo: que
esse desisset. **E**tē inter eū q̄ decē vixit annos: ⁊ eum q̄
mille: postq̄ idē finis vite aduenerit: ⁊ irrecupabilis mor
tis necessitas: omne trāfactū tantū dē est: nisi q̄ magis se
nex onustus peccatorū fasce p̄ficiscit. **E**t infra: **S**ētis ne
obsecro te: quādo infans: qm̄ puer: qm̄ iuuenis: qm̄ robuste
etatis: quando senex fact⁹ sis: **Q**uotidie morimur: quo
tidie cōmutamur: ⁊ tamē eternal nos credim⁹. **H**oc ipsuz
qd̄ dico: qd̄ scribit: qd̄ relego: qd̄ emēdo de vita mea tra
bitur. **Q**uot pūcta notarij tot meoz dāna sunt tēpor: so
lū habem⁹ lucrū qd̄ xpi nobis amore sociamur. **H**ec ille.
Ista ergo p̄semus charissimi: hec mēti isigam⁹: dicam⁹
q̄ cum ap̄lo quotidie morior p̄pter v̄sam gl̄iam fratres.
Nā sic vno modo **Plato** p̄hiam diffiniuit: hoc est omniū
sapiētū vitā meditatiōez esse mortis: qd̄ p̄hi ⁊ sancti no
stri maxime laudauerūt. **I**deo **Hesiodus** mortaliū tan
ta mala p̄pendēs: natales hominū plāgit: in funere gau
dens: ait enim sic in theogonia. **H**esiodus.

Alit ⁊ ſtra nos fortiffime ſultat antiquo hoſtis ⁊ ſub ſpe
pietatis: hāc ſi acceperim⁹ viā relinq̄ndā ſuadē conaſ: lo
cat añ oculos n̄ros p̄rem ſenē: oſtēdit matrē: q̄ laborib⁹ no
ſtris ſuſtētāſ: v̄l ſuſtētari ſperāt: q̄ ſpe ⁊ amore n̄ri iocū de
viuūt: ⁊ morte n̄ra n̄miū cruciādos declarat. **Propōit ⁊**
v̄xorē ipudice tra ctādā: dulces filios alio ī latē collocat:
q̄s diuīa lex educare ⁊ ſuſtētare p̄cipit. **Et ſic xp̄s ī pecto**
re n̄ro callid⁹ adūſari⁹ occidere conaſ. **Sz illū fortiffime**
ſupabim⁹: q̄n nos p̄ noīe Ihu nō m̄fi parſuros eē: nō p̄fi:
nō v̄xori: nō filijs: recordabimur: ne illo q̄ p̄miū ē īfinitū
⁊ eternū nos ipos indignos reddamus. Uñ pulcherrime
Hierony. ad Eliodoꝝ ait: Licet paru⁹ e collo p̄deat ne
pos: licet ſparſo crine ⁊ ſciſſis veſtibus v̄bera quibus nu
trierat mater oſtentet: licet in limine pater iaceat: per cal
catum perge patrem: ſiccis oculis ad verilluz crucis euo
la: pietatis eſt genus in hac re eſſe crudelem: veniet po
ſtea dies: quo victor reuertaris in patriam: quo hieroſo
lymam celeſtez vir fortis coronat⁹ īcedas. Et infra ſub
dit: At ſcriptura p̄cipit parentibus obſequendū: ſed q̄
cunq; eos ſupra xp̄m amat perdit animā ſuaz. Et ſubdit:
Dñō paſſuro timide cōſulens Petrus ſcādālū fuit. Pau
lus retinentibus fratribus ne hieroſolymā p̄geret reſpō
dit: Quid facitis plorātes ⁊ turbantes cor meū: Ego eñ
non ſolum ligari: ſed ⁊ mori in hieroſalē paratus ſum pro
nomie domini Ieſu chriſti. Aries iſte pietatis quo fides
quatitur euangely mucrone recidēdus eſt. Mater mea
⁊ fratres mei hi ſunt quicunq; faciunt uoluntatem patris
mei qui in celis eſt. Si credunt chriſto: faueant mihi pro
eius nomine pugnāturo. Si non credūt: mortui ſepeliant
mortuos ſuos. Hec Hieronymus. Qui v̄lteri⁹ p̄bar: non
ſolū hec pro martyrio (vt ipſe ait) ſienda: ſed contemptu
ſeculi fortiter proſequenda. Nec in hoc ſancto p̄poſito
v̄rgente cauſa cogitādū eſt de v̄xore: aut de filijs quos
ſui martyris meritis nō relictur⁹ ē dñs. Uñ Grego. in fine
libi ſcōi dialogoz ait: Dubiū Petre nō ē q̄ m̄tra valeāt

Hierony.

Gregorius.

martyres signa mōstrare: sic et faciūt et pura mēte q̄rētib⁹
innumera miracula oñdūt. Legim⁹ tñ d̄ **Marcellian⁹** et **Mar-**
co fratrib⁹ geminis: et clarissimis viris q̄ cū ad decollādū
p̄ p̄fessione xp̄i ducerent: occurrerētq; parētes et vxores:
q; illoꝝ blandimentis et paruuloꝝ filioꝝ aspectu demol-
liti fuerint: quod vir sanctissimus **Sebastian⁹** perpendēs
exclamauit ad illos: **O** fortissimi milites nolite p̄ misera
blandimenta coronam deponere sempiternam: et inde ad
parētes cōuersus inquit: Nolite timere: nō separabunt̄ a
vobis: sed vadunt parare vobis sydereas mansiōes: qui
reassūptis viribus cursū suū non solū ipsi: sed et parētes
et alij q̄ aduenerāt gloriosissimū pegerūt. Sed miraculū
certe fuit de nobilissima **Perpetua**: q̄ cū corā p̄fecto pro
xp̄i nomis cōfessione sisteret: et adiudicari deberet: parē-
tes et vir ei⁹ offerētes paruulū q̄ lactabat: diuisisq; blādi-
mētis exq̄rerēt: q̄ cū illi viuere vellet moueri nullaten⁹ po-
tuit: dicebat ei: Recedite a me inimici dei q; nō noui vos:
q̄ itez flētes pueri collo ei⁹ applicuerūt: et p̄cib⁹ p̄cabant̄
q; paruulo saltē parceret quē enutrire pueniebat et uiue-
ret: sed abiecto a se puero nullis illa mouet flētibus: aut vo-
ces vllas tractabil̄ audit. Mens imota manet: lachryme
voluūtur inanes. Que deū vna cū **Satyro** adiudicata fu-
it leonib⁹ deuoranda.

Marcellian⁹
Parce⁹

Sebastian⁹.

Perpetua.

Virgilius.

De his q̄ xp̄m negarūt quō debēt redire ad pe-

Quoniam scim⁹ mirimos alii **(nitena. La. xii)**
q̄s extetisse q̄ xp̄m dñm et creatore suū abnega-
re nō sūt veriti: illos ex tota volūtate p̄posse
ad penitētiā reuocare optarē. Sed deest certe
facultas: desūt vba: deest oportuna doctria. Qd̄ em̄ ego
in tāto facinore deplorare possē: aut qb⁹ v̄bis tñ nephas
p̄q̄ri: q; illos a tā scelesto crimine reuocarē: q̄ cor suū vt la-
pidē indurarūt: et sola irētiōe pei⁹ exeq̄ndi h̄ p̄petrare vo-
lueſt. Eloq̄ntia hic esset **Licerōis** necessaria. Sacraz scri-
pturaz pitie nō pua: s̄ qlē **Hieronym⁹** habuit vt **Augu-**
gustinus. Vellet cor meum **Francisci** charitate ardere

Hieronym⁹
Augustin⁹
Franciscus.